

Amen

Max Lucado

Max Lucado

Amen

© 2014 Uitgeverij Kok
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
www.kok.nl

Oorspronkelijke titel:

Before Amen

Uitgegeven door W Publishing Group/Thomas Nelson Publishers

© 2014 Max Lucado

Vertaling: Linda Schouwstra
Omslagontwerp: Villa Grafica
ISBN 978 90 297 2377 0
ISBN e-book 978 90 297 2378 7
NUR 707

Tenzij anders vermeld, zijn de aanhalingen uit de Bijbel overgenomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV), uitgegeven door het Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording or any other – except for brief quotations in printed reviews, without the prior written permission of the publisher.

Hoofdstuk 1

Het Broekzakgebed

Hallo! Ik heet Max. Ik ben een herstellende gebedskneus. Ik dommel weg tijdens het bidden. Mijn gedachten schieten van links naar rechts en weer terug. Ik word gemakkelijker afgeleid dan een jongetje in groep drie van de basisschool. Als er zoiets als een concentratiestoornis voor gebed bestaat, dan ben ik ermee behept. Tijdens mijn stille tijd denk ik aan wel duizend dingen die ik nog moet doen en vergeet ik dat ene waar ik voor ging zitten: bidden.

Je hebt van die gebedsuitblinkers. Ze ademen de hemel in en ademen God uit. Ze vormen het SEAL Team zes van de voorbede. Ze bidden liever dan dat ze slapen. Waarom is het bij mij net andersom? Zij zijn aangesloten bij de GA, de Gebedsreuzen Associatie; ik ben lid van de AG, de Anonieme Gebedskneuzen.

Herken je dit? Niet dat het gebed geen plaats heeft in ons leven. Iedereen bidt... zo nu en dan.

Op een doorweekt kussen.

Op een ontroerend moment.
Op een magnifiek uitzichtpunt.
Op een meeslepende melodie.

De komende week zullen de meesten van ons vaker bidden dan sporten, werken of vrijen.¹ Onderzoeken wijzen uit dat een op de vijf ongelovigen dagelijks bidt.² Voor het geval dat?

We vragen in het gebed of we sterk, stabiel, standvastig mogen blijven. We bidden als het gezwel kwaadaardig blijkt. Als het geld harder gaat dan de kalender. Als de baby in de buik een poos niet bewogen heeft. Iedereen bidt... zo nu en dan.

Maar we willen toch allemaal dat ons gebed
intensiever
beter
dieper
krachtiger
en met meer vuur, geloof en toewijding doordrenkt is?

Maar ja. We moeten zorgen dat onze kinderen te eten hebben, de rekeningen betaald en de deadlines gehaald worden. De klok speelt met onze goede voornemens zoals de kat met een muis. We willen heus wel bidden. Maar *wanneer*? We willen heus wel bidden, maar *waarom*? Laten we het maar toegeven: bidden is iets raars. Het is bizar. Praten in het luchtledige. Woorden de ruimte in slingeren. We krijgen onze provider nog niet zover dat ie terugbelt, maar God wel? Het spreekuur van de dokter zit vol, maar dat van God niet? We hebben zo onze twijfels bij het gebed.

En we hebben onze geschiedenis met het gebed. Een kwestieuze geschiedenis. Verwachtingen die geen waarheid werden. Vragen die onbeantwoord bleven. We kunnen haast niet meer knielen vanwege de littekens op onze knieën. Sommigen ervaren God als de ultieme hartenbreker. Waarom zouden we onze muntjes met

verlangende zuchten in de fontein blijven gooien? Ik ben al eens bedrogen uitgekomen... dat laat ik mij niet weer gebeuren.

Gebed. Een ongerijmd raadsel.

We zijn in goed gezelschap. De intekenlijst voor de 101 *gebeden* bevat een aantal gedenkwaardige namen: die van de apostelen Johannes, Jakobus en Petrus. Toen een van Jezus' discipelen hem vroeg: 'Heer, leer ons bidden', zei geen van de anderen: 'Jij bent gek!' Geen van hen ging een ommetje maken met de opmerking: 'Het gebed heb ik al in mijn zak.' Jezus' eerste volgelingen konden wel wat gebedscoaching gebruiken. Gebed was zelfs het enige thema waarover ze instructies vroegen.

De eerste volgelingen van Jezus konden wel wat gebedscoaching gebruiken. Gebed was zelfs het enige thema waarover ze instructies vroegen.

En dat terwijl talloos veel onderwerpen een college waard waren: brood vermenigvuldigen, redevoeringen houden, stormen bedwingen. Jezus wakte mensen op uit de dood. Maar een seminar met als titel: 'Het kerkhof leeg in drie dagen', daar vroegen de leerlingen niet om. 'Heer, leer ons bidden.' Dat was hun verzoek.

Zou hun interesse iets te maken hebben met de verbluffende, sensationele beloften die Jezus aan het gebed verbonden had? 'Vraag en er zal je gegeven worden' (Matteüs 7:7). 'Alles waarom jullie in je gebeden vragen zullen jullie krijgen, als je maar gelooft' (Matteüs 21:22). Zoiets krachtigs had Jezus nooit aan andere prestaties gekoppeld. '*Organiseer* en er zal je gegeven worden.' 'Je krijgt alles waar je voor *werkt*.' Dat soort uitspraken bevat de Bijbel niet. Maar wel deze: 'Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren' (Johannes 15:7).

Jezus deed verbijsterende gebedsbeloften. Zelf was Hij een

fascinerend gebedsvoorbeeld. Hij bad voor het eten. Hij bad voor kinderen. Hij bad voor zieken. Hij bad onder dankzegging. Hij bad in tranen. Hij had de planeten geschapen en de sterren gevormd, maar Hij bad. Hij is de Heer van de engelen en de Aanvoerder van de hemelse strijdkrachten, maar Hij bad. Hij is gelijk aan God, de Heilige, maar Hij wijdde zich toe aan het gebed. Hij bad in de woestijn, op de begraafplaats en in de tuin. ‘Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden’ (Marcus 1:35).

De discipelen moeten regelmatig ongeveer deze dialoog hebben gevoerd:

‘Heeft iemand Jezus gezien?’

‘O, Hij is weer bezig. Je weet wel.’

‘Alweer aan het bidden?’

‘Yep. De zon kwam net op toen Hij wegging.’

Hij verdween zelfs hele nachten om te gaan bidden. Dan moet ik aan één gebeurtenis in het bijzonder denken. Hij had zojuist een van de stressvolste dagen van zijn bediening achter de rug. De dag begon met het bericht over de dood van Johannes de Doper. Jezus wilde zich terugtrekken met zijn discipelen, maar er kwam een grote schare van duizenden mensen achter Hem aan. Hoewel Hij kapot was van verdriet, deed Hij de hele dag niets anders dan mensen aanraken en genezen. Toen er geen voedsel voor de menigte bleek te zijn, vermenigvuldigde Jezus een mand met brood en gaf iedereen te eten. In een paar uur tijd gaf Hij weerwoord op verdriet, stress, behoefte en nood. Een goede nachtrust had Hij wel verdiend. Maar toen het eindelijk avond was en Hij de mensen had weggestuurd en de discipelen het schip in waren gegaan, ‘ging hij de berg op om er te bidden’ (Marcus 6:46).

Het was duidelijk de juiste keuze. Er stak een storm op boven het

meer van Galilea en de discipelen kwamen ernstig in de problemen. ‘De boot was intussen al vele stadiën van de vaste wal verwijderd en werd, als gevolg van de tegenwind, door de golven geteisterd. Tegen het einde van de nacht kwam hij naar hen toe, lopend over het meer’ (Matteüs 14:24-25). Jezus was uitgeput de berg op gestrompeld. Bruisend van energie kwam Hij terug. Hij hield geen moment de pas in toen Hij de oever bereikte. Je zou denken dat het water een eikenlaan was en de storm een voorjaarsbries.

Denk je dat de discipelen het verband zagen met zijn gebed? ‘Heer, leer ons om zo te bidden. Leer ons om kracht te vinden in het gebed. Om angst te smoren in het gebed. De stormen te tarten in het gebed. Om na het bidden van de berg af te dalen met de autoriteit van een prins.’

En jij? De discipelen stonden oog in oog met kolkende golven en het watergraf. Jij hebt te maken met boze klanten, een economische crisis, gierende stress en bakken met wanhoop.

‘Heer, leer ons bidden’, smeken we.

Toen de discipelen het Hem vroegen, schonk Hij hun een gebed. Hij hield geen preek over een doctrine. Hij gaf een gebed dat gemakkelijk citeerbaar, herhaalbaar en overdraagbaar was (Lucas 11:1-4).

Toen de discipelen het Hem vroegen, schonk Hij hun een gebed. Hij hield geen preek over een doctrine. Hij gaf een gebed dat gemakkelijk citeerbaar, herhaalbaar en overdraagbaar was.

Kun jij dat ook wel gebruiken? Ik heb het idee dat de gebeden in de Bijbel in één basisgebed kunnen worden geïntegreerd. Dat levert het volgende eenvoudige, makkelijk te onthouden, in elke broekzak passende gebed op:

Vader,
U bent goed.
Ik heb hulp nodig. Genees mij en vergeef mij.
Zij hebben hulp nodig.
Dank U.
In Jezus' naam.
Amen.

Verweef dit gebed in het ritme van je dag. 's Morgens bid je: *Vader, U bent goed.* Onderweg naar werk of school bid je: *Ik heb hulp nodig.* Sta je in de rij bij de kassa, bid dan: *Zij hebben hulp nodig.* Houd dit gebed van de morgen tot de avond bij de hand.

Voor de meeste mensen is het gebed geen kwestie van een re-
traite van een maand of zelfs een meditatie van een uur. Bidden is
praten met God als je aan het rijden bent, in de wachtruimte zit

voor een afspraak of voor je in gesprek gaat met een klant. Het gebed kan een innerlijk stemmetje zijn dat richting geeft aan wat je doet.

Bidden is praten met God als je aan het rijden bent, in de wachtruimte zit voor een afspraak of voor je in gesprek gaat met een klant.

Eén ding staat vast: God leert jou bidden. Denk geen onderdeel van een seconde dat Hij met gefronste wenkbrauwen en de armen over elkaar op een afstandje staat te

wachten tot jij je gebedsleven op de rit hebt. Integendeel: 'Ik sta voor de deur en klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen, en we zullen samen eten, ik met hem en hij met mij' (Openbaring 3:20).

Jezus wacht in de portiek. Hij staat op de drempel. Hij klopt... en Hij roept. Hij wacht tot jij de deur opendoet. Bidden is de deur openen. Bidden is de hand van het geloof op de deurkruk van je hart leggen. Een bereidwillig openzwaaien. Een warm welkom aan Jezus: 'Kom binnen, Koning. Kom binnen.' 'De keuken is een troep, maar kom erin.' 'Ik heb niet opgeruimd, maar kom erin.' 'Ik ben niet zo'n prater, maar kom erin.'

Eén ding staat vast:
God leert jou bidden.

Wij spreken. Hij luistert. Hij spreekt. Wij luisteren. Dat is in wezen de kern van bidden. Dit zijn de momenten waarop God zijn mensen verandert.

Hij verandert mij! Jazeker, ik ben een gebedskneus, maar wel een *herstellende* gebedskneus. Ik ben nog niet waar ik zou willen zijn, maar ook niet meer waar ik was. Mijn gebedstijd is mijn krachtmotor geworden; het Broekzakgebed een gekoesterde vriend. De zinsneden deinen door mijn gedachten als een liefkoosde melodie.

Wij spreken. Hij luistert. Hij spreekt. Wij luisteren. Dat is in wezen de kern van bidden. Dit zijn de momenten waarop God zijn mensen verandert.

Vader,
U bent goed.
Ik heb hulp nodig. Genees mij en vergeef mij.
Zij hebben hulp nodig.
Dank U.
In Jezus' naam.
Amen.

Als we God in ons leven vragen, wandelt Hij naar binnen en neemt een lading geschenken mee: vreugde, geduld, veerkracht. Zorgen zijn er, maar ze schieten geen wortel. Angsten komen op en verdwijnen weer. Zelfverwijten spatten op de voorruit, maar het gebed wist ze weg. De duivel gooit beschuldigingen naar mijn hoofd, maar ik draai me om en geef ze aan Christus. Ik loop tegen de zestig, maar ik blaak van energie. Ik ben gelukkiger, gezonder en hoopvoller dan ooit. Uitdagingen blijven komen. Maar God ook.

Het gebed is geen privilege van de vromen en ook geen hogere kunst van enkele uitverkorenen. Bidden is niets meer of minder dan een intens gesprek tussen God en zijn kind. Hij wil met je praten. Ook nu, op het moment dat je deze woorden leest, klopt Hij op de deur. Doe Hem open. Heet Hem welkom. Laat de dialoog beginnen.